

Arbejdsgivere og Arbejdere skal være lige-
ligt repræsenteret.“ Man ser her tydeligt,
at det staar i selve Loven, at Nødhjælps-
arbejder er Arbejder, som ligger udenfor
almindeligt forberedt Arbejde eller Arbejde
af almindelig Beskaffenhed. Det kan ikke
nytte, at Venstres Ordfører kommer og vil
søge at forklare, at blot man vil bruge
Arbejdsløshedsfondens Millioner, kan man
faa saadanne Arbejder, som her er paa-
tænkt, udført ved Hjælp af disse Midler,
for derved kommer man langt bort fra
Lovens Aand og Lovens Forudsætninger, og
det kan vi naturligvis ikke være med til.

Det, som Venstres Ordfører tenderer i
Retning af, er aabenbart at ville benytte
en Nødssituation indenfor den arbejdende
Befolkning til at trykke Lønnen i indevæ-
rende Vinter for de mange Tusinde Ar-
bejdere, der vil komme til at gaa ledige,
og som vi nu tænker paa at skaffe Arbejde.
Det er efter min Formening en farlig Tanke,
man er inde paa her, thi en Gang befinder
man sig nede i en Bølgedal, en anden Gang
er man oppe i Højden, og den Slags Tale,
den Slags Tanker, som her kommer frem,
kan ikke bidrage til at skabe det gode og
solide Tillidsforhold mellem Arbejdere og
Arbejdsgivere, som dog i det lange Løb
er nødvendigt. Skal man derfor komme
gennem denne Vinter paa en Maade, som
ikke skaber alt for megen Uro blandt den
arbejdende Befolkning og ikke skaber Mis-
tro og Mistillid til de Overenskomster,
Arbejderne slutter med deres Arbejdsgivere,
saa bliver det nødvendigt, at man ser
roligt og forstandigt paa Forholdene, som
de er, og ikke søger at udnytte den van-
skelige Situation for Arbejderne, hvad
jeg synes, der er Tendenser i Retning af,
til Forsøg paa at trykke deres Lønninger
ned. Det er den Slags Ting, der hævner
sig. Som jeg sagde før: Efter en Ned-
gangsperiode kommer der en Opgangs-
periode, og saa gaar Skruen den anden
Vej uden Hensyn; vi har jo haft Eks-
empler derpaa for ikke saa lang Tid
siden.

Jeg vil gerne til Venstres ærede
Ordfører sige, at Nødhjælpsarbejdet har
sin Begrænsning. Vi var i sin Tid i Ud-
valget enige om, at det skulde have en
saadan Begrænsning. Vi var paa den
anden Side enige om ved de Indrømmelser,
der blev givet fra anden Side, at naar vi
kunde naa dette, saa skulde der ogsaa
fra Arbejdernes Side vises Forstaaelse ved
Iværksættelse af Nødhjælpsarbejde. Jeg
tror ogsaa, det har været Tilfældet. Hvor
Nødhjælpsarbejder er blevet bragt paa Tale

og forsøgt udført, har Arbejderne ikke mig
bekendt stillet sig imod, at saadanne Ar-
bejder blev udført, naar de var anerkendt
af det Udvalg, som ifølge Loven skal
nedsættes og undersøge, om det virkelig
drejer sig om Nødhjælpsarbejde. Og saa-
ledes som Arbejderne har baaret sig ad i
disse Tilfælde, vil de ogsaa bære sig ad i
den kommende Tid. Det ligger derfor i
Sagens Natur, at Loven, saaledes som den
er affattet, fremdeles kan anvendes og an-
vendes i det Omfang, som det er rimeligt
og naturligt. Det er der ingen, som vil
lægge Hindringer i Vejen for. Men det
slaar ikke til, thi, som den højtærede Social-
minister udtalte før, er Arbejdet begrænset,
vanskeligt at faa i Gang, og visse Ting skal
der tages Hensyn til. I det andet høje Ting
har den højtærede Socialminister gjort
opmærksom paa — og han har gentaget
det i Dag —, at der er meget strenge Be-
tingelser for, at et Arbejde skal kunne ud-
føres som Nødhjælpsarbejde i Lovens For-
stand. Nødhjælpsarbejde maa for det første
kun anvendes i Fag, hvor Nævnet har er-
klæret ekstraordinær Arbejdsløshed, det
maa kun beskæftige Arbejdere, der faar
ekstraordinær Understøttelse, det skal for-
trinsvis beskæftige Familieforsørgere, og
det skal enten udføres paa indskrænket
Arbejdstid eller for en Betaling af 15 pCt.
under de tariffmæssige Vilkaar. Naar alle
disse Ting tages i Betragtning, vil man
forstaa, at det Arbejde, der kan udføres
som Nødhjælpsarbejde, kun kan være be-
grænset. Men naar det er Tilfældet, saa
staar vi overfor dette: Hvad skal vi da
gøre med alle de andre, som ikke kan
beskæftiges ved Nødhjælpsarbejder? Er
det ikke rimeligt og naturligt, saaledes som
Arbejdsudvalget i sin Betænkning har an-
befalet det, og hvortil Regeringen slutter
sig gennem det forelagte Forslag, at man
for alle de andres Vedkommende søger at
finde andre Udveje? Man er gaaet den
Vej, at man siger: Saa søger vi en særlig
Bevilling for at gøre det muligt under de
nuværende Arbejdsforhold, som stadig vil
blive vanskeligere og vanskeligere, at faa
sat Arbejde i Gang. Jeg synes, det er saa
uforstaaeligt, at man fra Venstres og ogsaa
fra Højres Side i det andet høje Ting er
gaaet imod de Tanker, der er nedlagt i
denne Betænkning, og udelukkende kaster
Blikket paa Paragrafferne og de Forhand-
linger, der har været ført i sin Tid an-
gaaende Nødhjælpsarbejder. Man lægger
en helt anden Betydning deri og tror, at
man kan faa alt muligt Arbejde udført
efter den Paragraf.